

EL DISSENY GRÀFIC A GRANOLLERS

Accepto gustosament el suggeriment que m'han fet els amics d'aquesta nova publicació granollerina d'escriure sobre el tema del disseny gràfic a la nostra ciutat. Immediatament, però, m'adono de la dificultat d'aquesta acceptació, feta, potser, una mica a la lleugera, perquè encara que he viscut molts anys de la meua vida immers en el món de la creativitat gràfica i puc dir que vaig néixer i créixer en una impremta, no justifica poder parlar d'aquest fenomen amb certa seguretat científica —diguem-ne— que ha de tenir l'historiador versat en l'anàlisi i la investigació, com sembla que hauria de reflectir aquesta meua col.laboració. Em sembla, doncs, ésser sincer de bon principi, tot pregant al lector que es faci càrrec d'aquesta limitació i manca de destresa, i que n'accepti el resultat que ja anticipo, com una aproximació del que més endavant —tant de bo— caldria que fes un autèntic estudiós amb el rigor científic que jo admeto no posseir.

Aquest tema, el del disseny gràfic circumscrit a Granollers, estic segur que és inèdit encara. Fins ara, ningú no ha intentat mai dur-lo a terme que jo sàpiga. Així, doncs, amb l'ànim disposat a complir l'encàrrec que em fan els amics de la revista i amb la convicció d'encetar un tema verge, tiraré endavant posant-hi, per descomptat, la més bona voluntat i intentaré explicar tot el que en sé.

Per començar, podem dir que això del disseny gràfic és un fenomen relativament modern i a casa nostra encara més. No obstant això, si hem de considerar com a disseny gràfic tota activitat encaminada a subministrar il.lustracions i imatges per ésser reproduïdes, hem d'acceptar que això sempre s'ha fet des del segle passat, quan a la nostra ciutat —encara una petita vila— s'instal.len les primeres impremtes. Aquestes impremtes, però, es movien dintre el que en podríem dir la tipografia ortodoxa més estricta, manipulant només amb el material tipogràfic: els tipus de plom mòbil, talment com a l'època de Gutenberg... És a dir, quan es tractava d'intercalar entre els textos alguna imatge il.lustrativa, s'havia de recórrer al dibuixant. I, si aquest no estava a prop se cercava a fora, generalment a Barcelona. Com a exemple d'això, si repassem la col.lecció de la premsa granollerina a la nostra Hemeroteca Municipal, veurem com les primeres capçaleres d'aquells periodiquets foren dissenyades per artistes, més o menys bons, de fora de la nostra població. Es veu que en aquells temps no hi havia dibuixants a Granollers. Més tard, però, sorgeixen dissenys d'aquestes capçaleres fetes ja per artistes autòctons, com la del "Diari de Granollers" original de l'arquitecte municipal Manuel J. Raspall, gran artista del modernisme, i la del setmanari "La Gralla" (segona versió) feta pel pintor Francesc Serra, encara molt jove llavors.

Amador Garrell i Soto

Nascut a Granollers, 1916. Dibui-xant, pintor i músic. Fill i nét d'impressors; estudia dibuix, i treballa, acabada la guerra civil, en publicitat i disseny gràfic, en diverses agències de Barcelona, mentre assisteix a classes de dibuix al "Foment de les Arts Decoratives" i al "Cercle Artístic". Il.lustra alguns llibres de poemes i el popular "Granollers, Vila Oberta" original del seu pare, Amador Garrell i Alsina (1963).

Dóna a conèixer la seva obra en exposicions individuals i col.lectives. Actualment, jubilat, ha abandonat l'activitat com a dissenyador gràfic, però continua treballant, sobretot, en el camp de la pintura.